

[Steenholdt]

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Jeg vil tilslutte mig hr. Steenholdts tak til statsministeren på baggrund af den forhandling, som nu endelig er færdig omkring baserne i Grønland, Sdr. Strømfjord og Kulusuk, men primært Sdr. Strømfjord. Det er noget, vi har drøftet tidligere, og det har været en lang og sej kamp. Jeg synes, vi alle kan være tilfredse med den udgang, som sagen har fået.

Med hensyn til hr. Steenholdts bemærkninger herom vil jeg også takke for tilslutningen til forslaget om sygeplejerskuddannelsen og de-ntentionen i Maniitsoq, Sukkertoppen. Jeg håber sandelig også, at hr. Steenholdts partifæller i Venstre vil følge det grønlandske medlem i støtten til disse forslag.

Med hensyn til den arktiske miljøstrategi skal jeg gøre opmærksom på, at den har støtte fra Grønlands hjemmestyre. Grønlands hjemmestyre har på sin finanslov en støtte – hvis jeg ikke husker forkert – på 500.000 eller 600.000 kr. om året til den arktiske miljøstrategi. Den canadiske regering støtter arbejdet med et beløb, som er ca. 3-4 gange så stort som det, Grønland yder, og Alaskaregeringen, USA med andre ord, støtter også arbejdet, dog ikke i så stort omfang, som vi kunne ønske os. Det vil sige, at de arktiske stater er medfinansierende i den arktiske miljøstrategi. Derfor synes jeg, det er naturligt, at vi også går til det danske Folketing og beder Danmark, som vi arbejder sammen med om miljøspørgsmål – vi arbejder sammen med Miljøministeriet og Skov- og Naturstyrelsen i forskellige internationale sammenhænge – om at støtte dette vigtige arbejde, også fordi det er vigtigt for Danmark.

Tove Lindbo Larsen (S):

I de år, Danmark har haft en borgerlig regering, har der været ført en politik, der på flere måder vender sig imod forbrugerinteresser.

Nedskæringerne på de i forvejen begrænsede budgetter har ramt urimeligt, til trods for at man i enighed i EF har lagt vægt på en aktiv forbrugerpolitik og fremlagt et forbrugerprogram, der helt anderledes vægter forbrugeroplysning og forbrugerbeskyttelse.

Det finanslovsforslag, vi behandler i dag, er på flere måder heller ikke særlig forbrugervenligt. Som eksempel kan jeg nævne, at Forbrugerstyrelsens budget skæres ned, og at medar-

bejdere må fyres. Laboratorievirksomhed til undersøgelser med direkte forbrugerinteresser forsvinder.

Med hensyn til ernæringsoplysningen har regeringen administrativt delt opgaven mellem Forbrugerstyrelsen, Statens Husholdningsråd og Levnedsmiddelstyrelsen, altså henholdsvis Industriministeriet og Sundhedsministeriet.

Sundhedsministeren har for nogle måneder siden fortalt dette i Folketingets Sundhedsudvalg og også, at ministeren havde fået tildelt 1 mio. kr. til dette arbejde. Det skal bemærkes, at 1 mio. kr. ikke er meget. Det er et meget lille beløb til oplysning, kampagner og medarbejdere til en sådan opgave. Prøv at se det i forhold til, hvad erhvervslivet bruger til at markedsføre hvad som helst med, så er der formentlig ikke nogen, der er i tvivl om beløbets størrelse.

Men glæden holdt ikke ret længe. Ministeren fik alligevel ikke den ene million særlig til dette formål. Det var baggrunden for, at Socialdemokratiet oprindeligt afsatte 2 mio. kr. til ernæringsoplysningen. Det beløb anså vi for at være mere passende.

Regeringen har nu under sundhedspuljen i finanslovsforslaget skrevet, at der af de 25 mio. kr. også skulle være penge til både AIDS-oplysning og ernæringsoplysning og meget andet. De erfaringer, vi har med anvendelse af puljepenge, er, at det nærmest drejer sig om udefra kommende projekter, hvad der absolut er meget nyttigt, men vi frygter, at f.eks. ernæringsoplysningen forsvinder. Jeg håber, at finansministeren eller sundhedsministeren, som vel har mest forstand på det, kan bekræfte, at ernæringsoplysning er et vigtigt element i forebyggelsesarbejdet. Danmark skulle jo meget gerne leve op til sine forpligtelser i forhold til WHO's program Sundhed for alle i år 2000.

Hvad angår oprettelsen af tilskuddet til Forbrugerrådet på 2 mio. kr. var det med i Socialdemokratiets ændringsforslag med et beløb af 2,1 mio. kr., som var den konkrete størrelse. At regeringen fremsætter ændringsforslag til sit eget forslag, undrer mig ikke særligt. Der var jo konstateret et flertal for Socialdemokratiets forslag om, at Forbrugerrådets budget ikke skulle beskæres.

Vi er naturligvis optaget af, at det beløb, der nu er på finansloven, ikke er en engangsforetelse i 1991. Det var da interessant at få at vide, om regeringen er af samme opfattelse. Vi me-